

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Extraordinair Sæssion.

20de Møde.

Fredagen den 21de Septbr. Aften Kl. 7.

(Forts.)

Tfcherning (fortsat): Der er igaar blevet læst en Beretning af Udvalget i Rigsraadet, og man vil af denne Beretning have seet, at Rigsraadet syntes næsten i alle de Punkter, som her har været Spørgsmaal om, at antage, at Modificationer maatte finde Sted. Saadan foreligger Sagen for os, og vi kunne ikke see den anderledes, medmindre at som Bilag til nærmere Oplysning i denne Sag de Forhandlingsprotokoller kunde komme frem, som ere de afgjørende. Naar man stiller Rigsraadet op som Skræmmebillede og dømmer om det efter saadanne ydre Kriterier, som det ærede Medlem for Maribo har gjort, saa have vi Andre ogsaa Lov til at dømme derom. Spørger man mig, hvor jeg kan troe, at disse Mænd, som staae i slige Livsstillinger, som vi her frygte for skulle stille sig imod vor Valgret, at disse Mænd, hvoraf endeel og en ikke ringe Deel have viist sig som afgjorte Modstandere af de Institutioner, som vi nu have, at disse Mænd skulde i de Her antydede Retninger vise mere Tilbøielighed til Afændringer i det foreliggende Udkast end det fuldstændige Rigsraad, saa skal jeg sige, hvorfor jeg troer det. Jeg troer, at det at vinde imellem 20 Kongevalgte, naar de have den endelige Afgjørelse i deres Haand af saa vigtigt et Spørgsmaal som dette, 10 Stemmer, dersom Præsidentens er med, og 11, om han er imod, — Mænd, som have seet alle de Vanffeligheder, som denne Stilling gav, Mænd, som

ere kaldede for at afhjælpe disse Vanffelighedsheder, — vilde være langt lettere og ogsaa baade fra vor og Regeringens Side mere berettiget at fordre, end naar man først sammenkalder en Forsamling under en Valglov, som man paastaar er folkelig, og derefter opfordrer de Bedkommende til at underkjennde den Anseelse, som er bleven tillagt dem. Allerede dette er en vigtig Betragtning; men det, som er det Vigtigste, det er, at, gaae vi først til at indføre Fællesforfatningen, førend der skeer Forandringer deri, saa ere jo Medlemmerne valgte for 8 Aar, og saa kunne de Love, som blive førte derind for at skaffe Ændringer i dette Valgsystem, ikke have noget at betyde, medmindre der strax ovenpaa en saadan Lov fulgte en Opløsning. Nu er det lidet at formode, at Mænd, som ere komne ind i den Stilling, under Forhold af den Natur, skulde laane deres Kræfter til en saadan Lov, for strax at blive sendte hjem; det vilde være smukt, om de gjorde det, ja endog saa overordentlig smukt, men det er en af de Forudsætninger, som man i Almindelighed vanffeligt tør gjøre, og, dersom det nærværende Ministerium sagde, at Rigsraadet strax vilde blive opløst, saasnart en saadan ny Valglov er kommen frem, og at man kan see, at Hensigten er, at noget Saadant skal skee, og at der skal gives en Valglov af en anden Charakter, og at derfor kaldes den nuværende Valglov provisorisk, saa spørger jeg: kan man vente, at et Ministerium, som saaledes vilde benytte den Magt, det har, til at sætte en Valglov igjennem, der er saa afvigende fra det Grundlag, der nylig af det selv er givet til det Institut, de kræve Forandringen af, skulde kunne holde sig ligeoverfor en Forsamling af den Natur? Vilde da ikke